

13/11/02

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 3 juli 2002 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 17 januari 2002 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 03 oktober 2002,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

Wegens zijn historische en artistieke waarde:

- als monument:

DE SINT-REMIGIUSKERK, gelegen te
Boutersem (Honsel), Verrijksestraat ;

bekend ten kadaster:

Boutersem, 6e afdeling, sectie A, perceelnummers 123A(DEEL), 124A, 125C(DEEL).

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

DE HOEVE "NOË", gelegen te
Boutersem (Honsel), Klein-Heidestraat 24;

bekend ten kadaster:

Boutersem, 6e afdeling, sectie A, perceelnummer 94C(DEEL).

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

DE HOEVE "DE HERTOOGH", gelegen te
Boutersem (Honssem), Klein-Heidestraat 30;
bekend ten kadaster:
Boutersem, 6e afdeling, sectie A, perceelnummer 102K2(DEEL).

Wegens zijn historische waarde:

- als dorpsgezicht:

DE DORPSKERN VAN NEERVELP, gelegen te
Boutersem (Honssem), Klein-Heidestraat ; Verrijksestraat ; Waversesteenweg ;
bekend ten kadaster:
Boutersem, 6e afdeling, sectie A, perceelnummers 101G, 102A2, 102G2, 102K2(DEEL),
102L2, 102N2, 102T2, 102V2, 102W2, 105C, 106E, 108F, 108H, 109C, 112F, 112G, 115B,
115C, 116B, 118M, 120K, 121L, 122E, 122F, 123A(DEEL), 125C(DEEL), 127L, 127M,
129C, 130N, 131H, 131M, 131N, 132S, 132T, 133A, 134B, 136M, 169H, 169K, 170F, 170G,
172E, 172F, 235C, 237N, 237X, 238E, 238F, 238G, 238N, 239H, 240D, 240F, 240G, 241C,
241D, 241E, 242A, 243G, 243H, 244E, 246A, 247C, 247D, 248A, 248B, 249, 250, 252B,
94C(DEEL), 97D, 97E, 97F, 97G, 97H, 99C, 99D.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Artistieke waarde van de Sint-Remigiuskerk van Neervelp ,de kerkhofommuring en trappartijen: de door pseudo-kruisribgewelven en classicistische geïnspireerde pilasters gestructureerde binnenruimte wordt gestoffeerd door overwegend 18de eeuwse meubilair, 17de eeuwse schilderijen, 17de-18de eeuwse houtsculpturen en eind 19de eeuwse glasramen.

Historische waarde van de Sint-Remigiuskerk van Neervelp ,de kerkhofommuring en trappartijen: als voormalige afhankelijkheid van de benedictijnenpriorij van Bierbeek, in 1562 opgevolgd door de Faculteit van Theologie van de Leuvense universiteit, vormt de in baksteen en Gobertange opgetrokken Sint-Remigiuskerk een architectuurhistorisch belangrijke plattelandskerk. Met een minstens tot de 16de eeuw opklimmende oudere kern illustreert het van 1747 daterende twee traveeën diep, eenbeukig schip met ingebouwde westtoren voorzien van een halsvormig belijnde westgevel met plattebanddecor een vroeg classicisme met duidelijke reminiscenties aan de laatbarok. Daarnaast getuigen het in 1863 toegevoegde neoclassicistisch transept en door sacristieën geflankeerd driezijdig gesloten koor van een eenheidsvisie waarbij door een herhaling van het vroeg 18de eeuwse idioom een stilistisch homogeen uitzicht werd gecreëerd.

De dominante, beeldbepalende inplanting op een heuvel wordt bijkomend onderstreept door de omkadering met een ommuurd kerkhof dat typologisch één geheel vormt met de kerksite.

Historische waarde van de "hoeve Noë": de dominant op de hoek van de hoofdstraat, bij het binnenkomen van het dorp ingeplante "kleine Blauwschuur" of "hoeve Noë" - genoemd naar de gelijknamige familie die reeds in de 18de eeuw onder de plaatselijke notabelen wordt vermeld - vormt als oudste hoeve in het centrum een goed bewaard voorbeeld van een middelgrote, overwegend uit de 18de eeuw daterende Brabantse vierkanthoeve. De met zadeldaken afgewerkte bakstenen volumes voorzien van aandaken, muurvlechtingen en topstuk, ingeplant rond een gekasseide binnenkoer illustreren een geleidelijke evolutie van een losse bebouwing naar een vierkantstructuur die in haar huidige vorm wordt bepaald door een 1733 gedateerd

eenlaags woonhuis met rondboogdeur en steekboogvensters, eind 18de eeuwse stalvleugels, een oudere dwarsschuur met verwijzingen naar een vakwerkstructuur en een 1804 gedateerd poortgebouw met een korfbooginrijpoort.

Historische waarde van de "hoeve de Hertogh": eveneens genoemd naar een plaatselijke notabele vormt de "hoeve de Hertogh" een goed bewaard voorbeeld van een middelgrote, bakstenen vierkanthoeve uit 1838, bestaande uit een naar de straat toe volledig opengewerkt woonhuis, opgevat als een anderhalve bouwlaag en vijf traveeën tellend dubbelhuis met grote rechthoekige muuropeningen, een overluidende korfbooginrijpoort, diverse stalvleugels en een grote, driebeukige langsschuur. Opmerkelijk is niet alleen de met Boheemse kappen afgewerkte kelder maar ook de houten kaasdroger tegen de zijgevel, een voor de streek uniek bewaard exemplaar.

Historische waarde van dorpskern van Neervelp: als historische en ruimtelijk-visuele omkadering van drie monumenten kan de dorpskern van Neervelp worden getypeerd als een goed bewaarde landelijke kern, historisch gestructureerd door enerzijds de twee, vrij intensief bebouwde hoofdstraten met op de kruising de dominant ingeplante parochiekerk en anderzijds de Velpe met haar zijtak waarbij het karakter wordt bepaald door een overwegend eind 19de eeuwse bebouwing bestaande uit oud gemeentehuis en dorpschool met daarnaast kwaliteitsvolle landelijke woningen van het langgeveltype.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 13-11-2002

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken,

Paul VAN GREMBERGEN